

dis. Zubba Keif ollid minnemisse peäl
 — kühbarad ja rättikud jo kâes — Praua-
 le ja Preislile weel agga Jummalä jäät-
 mas — — — kui Sali uksed lahti läksid.
 — — — Mängimehhed astusid mängides
 sisse. Siis tullid Jürri ja Tio — Jürri
 kâes se Kirri, mis Kubjale anti, ja Tio
 kâes se rättik mis pu-särgis temma
 filmad piddi katma. — Nende järrel tullid
 nende Ommased ja nende Woörad: Ja
 siis keif Moisarahwas ja nende Moisnik-
 kutte Kammerteenrid kes seal olli — igga-
 ühhe silmist hea meel wäljepaistes.

Kui nad seddawisi keif ollid sisse astund,
 seädsid nemmad enmast pole ringi ümber
 Sali, ja Tio laulis:

Mut meid aias minnema,
 Taggasi rõõm aiab,
 Kulutama tännoga
 Kuida Loja raiab
 Murre nenda lõppetud
 Et sest ello nâme:

Meie põlw sai tõstetud,
 Teie jure jäme!

Jürri laulab:

Nenda Jummal juhatab
 Innimesse Geisust;
 Esite ta diendab
 Rahwa meelt ja moistust;
 Siis, kui waggadussele
 Anname täit woito,
 Tõusma nâme selgeste
 lle aia koito.

Keif laulwad:

Koit kâib eel, siis hommiko
 Päwa Sissetoja!
 Kes ei olle holetu,
 Tedda aitab Loja!
 Tõ ja murre woidawad
 Wihma süüd ja poudo,
 Sest neil, kes hoolt kannawad,
 Jätkab Jummal joudo. (*)

(*) Selsinnane laul kâib sel wiisil: „Rosen auf
 den Weg gestreut.“